

Отримано: 27 серпня 2026 р.

Прорецензовано: 03 вересня 2026 р.

Прийнято до друку: 04 вересня 2026 р.

Email: olha.kryvytska@oa.edu.ua

ORCID-ідентифікатор: <https://orcid.org/0000-0002-0844-3362>

Email: andrii.soroka@oa.edu.ua

ORCID-ідентифікатор: <https://orcid.org/0009-0008-1017-8765>

DOI: [http://doi.org/10.25264/2311-5149-2026-42\(70\)-152-158](http://doi.org/10.25264/2311-5149-2026-42(70)-152-158)

Кривицька О. Р., Сорока А. М. Теоретичні аспекти адаптивного управління ресурсним потенціалом суб'єктів підприємництва. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*: серія «Економіка». Острого: Вид-во НаУОА, вересень 2026. № 42(70). С. 152–158.

УДК: 658.14/.17:005.51

JEL-класифікація: M10, M11, M14, D23, L25

Кривицька Ольга Романівна,

*докторка економічних наук, професорка, завідувачка кафедри інформаційних технологій та аналітики даних
Національного університету «Острозька академія»*

Сорока Андрій Миколайович,

*аспірант кафедри менеджменту та маркетингу
Національного університету «Острозька академія»*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ АДАПТИВНОГО УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦТВА

У статті досліджено теоретичні аспекти адаптивного управління ресурсним потенціалом суб'єктів підприємництва, визначено його сутність, основні принципи та складові, а також обґрунтовано особливості адаптації ресурсних можливостей підприємств до змін зовнішнього середовища. Систематизовано теоретичні підходи до адаптивного управління ресурсним потенціалом суб'єктів підприємництва та обґрунтовано його розуміння як динамічної системи ресурсів, можливостей і здатностей підприємства. Визначено принципи, які є основою адаптивного управління, практична реалізація якого потребує послідовних управлінських дій. Визначено, що адаптивне управління передбачає постійний моніторинг, оцінювання та коригування ресурсного потенціалу відповідно до змін внутрішнього і зовнішнього середовища. Зроблено висновок, що його ефективність залежить від узгодженої взаємодії ресурсів та здатності підприємства своєчасно адаптувати їх структуру до актуальних потреб і викликів. Запропонований підхід є теоретичною основою формування механізму адаптивного управління ресурсним потенціалом.

Ключові слова: теоретичні аспекти, адаптивне управління, ресурсний потенціал, суб'єкти підприємництва, підхід, принципи.

Olha Kryvytska,

*ScD in Economics, Professor; Head of the Department of Information Technology and Data Analytics,
National University of Ostroh Academy*

Andrii Soroka,

*PhD Student, Department of Management and Marketing,
National University of Ostroh Academy*

THEORETICAL ASPECTS OF ADAPTIVE MANAGEMENT OF THE RESOURCE POTENTIAL OF BUSINESS ENTITIES

This study examines the theoretical foundations of adaptive management regarding the resource potential of business entities, delineating its core essence, guiding principles, and structural components. In contrast to conventional management frameworks centered on predetermined objectives within static environments, adaptive management relies on strategic flexibility, continuous environmental scanning, multidirectional feedback, and dynamic decision calibration. The research conceptualizes resource potential not as a static inventory, but as an evolving configuration of tangible and intangible organizational assets, internal competencies, and strategic opportunities. To operationalize this construct, the authors systematize the fundamental principles governing resource adaptability—specifically systemic integrity, operational flexibility, responsiveness, and continuity. These principles align organizational resources with evolving environmental demands, optimize factor utilization, and foster long-term enterprise sustainability. The study establishes that the adaptability of resource potential depends on the capacity of its functional subsystems to transform, interact, and reconfigure in response to external volatility and internal operational needs. Consequently, adaptive management serves as an institutional mechanism enabling systematic monitoring, iterative assessment, and real-time structural realignment of enterprise capabilities. Ultimately, the findings demonstrate that organizational effectiveness is determined by cross-functional resource synergy and managerial agility in dynamically restructuring enterprise potential against emerging market threats. The proposed theoretical framework provides an analytical foundation for engineering practical mechanisms of adaptive resource management in volatile business environments.

Keywords: theoretical aspects, adaptive management, resource potential, business entities, approach, principles.

Постановка проблеми. Динамічні зміни зовнішнього середовища, посилення конкуренції, цифровізація та зростання невизначеності формують нові вимоги до ресурсного забезпечення й управління суб'єктами підприємництва. За таких умов достатній обсяг фінансових, матеріальних, трудових та інформаційних ресурсів не гарантує стабільності й результативності діяльності. Важливою стає здатність підприємства своєчасно виявляти зміни, оцінювати їх вплив, мобілізувати й перерозподіляти ресурси, змінювати їх структуру та шукати альтернативні джерела забезпечення. Тому ефективність управління ресурсним потенціалом визначається не лише його оптимальним використанням, а й здатністю підприємства адаптуватися до змін і забезпечувати подальший розвиток, що зумовлює актуальність адаптивного підходу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженню питань формування, оцінювання та управління ресурсним потенціалом підприємств присвячено праці багатьох вітчизняних науковців. Серед них О. Березін [1], В. Бугай [2], Т. Кириченко [3], О. Латишева [4], Н. Міценко [5], Т. Савченко [6], М. Чорна [7] та ін.

Однак, незважаючи на значний доробок вказаних авторів, питання формування цілісного теоретичного підходу до адаптивного управління ресурсним потенціалом суб'єктів підприємництва залишаються недостатньо опрацьованими, що зумовлює необхідність подальшого дослідження його сутності, принципів, складових та особливостей реалізації в умовах динамічних змін зовнішнього середовища.

Мета і завдання дослідження. Метою статті є дослідження теоретичних аспектів адаптивного управління ресурсним потенціалом суб'єктів підприємництва, визначення його сутності, основних принципів та складових, а також обґрунтування особливостей адаптації ресурсних можливостей підприємств до змін зовнішнього середовища.

Виклад основного матеріалу. Діяльність суб'єктів підприємництва неможлива без залучення та використання різноманітних ресурсів, які формують основу здійснення господарських процесів і досягнення визначених цілей. У широкому розумінні ресурси підприємства охоплюють сукупність матеріальних і нематеріальних засобів, фінансових можливостей, трудових ресурсів, інформації, технологій та інших факторів, які можуть бути використані у процесі підприємницької діяльності. При цьому в сучасних умовах ресурсне забезпечення не обмежується лише ресурсами, що вже перебувають у розпорядженні підприємства, оскільки важливого значення набуває його здатність своєчасно залучати додаткові ресурси, змінювати їх структуру та знаходити альтернативні способи їх використання.

Саме тому в економічній науці поряд із категорією «ресурси» використовується поняття «ресурсний потенціал», яке характеризує не тільки сукупність наявних ресурсів, а й можливості підприємства щодо їх ефективного використання. Так, Г. Александрова трактує поняття «ресурсний потенціал підприємства» як інтегровану сукупність економічних ресурсів і можливостей суб'єкта господарювання, що визначають його фактичну спроможність реалізовувати стратегічні та тактичні цілі й забезпечувати досягнення відповідного економічного результату [8].

Аналогічної позиції дотримуються автори праці [5], визначаючи ресурсний потенціал підприємства як комплекс взаємопов'язаних ресурсів, залучених до процесу виробництва продукції. При цьому рівень ресурсного потенціалу залежить від обсягу та складу ресурсів, що перебувають у розпорядженні підприємства, зокрема земельних, матеріальних і трудових. Водночас у дослідженні зазначене поняття розглядається ширше, з урахуванням його результативної спрямованості [9].

На нашу думку, принципова відмінність між ресурсами та ресурсним потенціалом полягає у тому, що ресурси характеризують те, чим підприємство володіє або що може залучити, тоді як ресурсний потенціал відображає його здатність перетворити ці ресурси на певний економічний результат. Відтак однаковий обсяг ресурсів може формувати різний рівень потенціалу залежно від якості їх поєднання, способів використання, компетентності персоналу, організації управління та здатності підприємства реагувати на зміни середовища.

З урахуванням цього пропонуємо розглядати ресурсний потенціал суб'єкта підприємництва як сукупність взаємопов'язаних ресурсів, можливостей та здатностей підприємства щодо їх мобілізації, комбінування й ефективного використання для досягнення поточних і стратегічних цілей з урахуванням змін внутрішнього та зовнішнього середовища. Таке визначення важливе саме для нашого дослідження, оскільки включає до змісту ресурсного потенціалу не лише ресурсну базу, а й здатність підприємства до її трансформації.

У науковій літературі сформувався декілька підходів до трактування сутності ресурсного потенціалу, які відрізняються акцентами на його ресурсній основі, функціональних можливостях, результативності використання та здатності підприємства до розвитку й адаптації. Узагальнення основних підходів дозволяє простежити еволюцію розуміння цієї категорії – від ототожнення ресурсного потенціалу із сукупністю наявних ресурсів до його трактування як динамічної системи можливостей підприємства, здатної змінюватися відповідно до умов функціонування (табл. 1).

Таблиця 1

Підходи до розуміння ресурсного потенціалу суб'єкта підприємництва

Підхід	Характеристика	Основний акцент
Ресурсний	Ресурсний потенціал розглядається як сукупність ресурсів, якими володіє підприємство або які можуть бути ним залучені	Склад і обсяг ресурсів
Функціональний	Потенціал визначається через можливості використання ресурсів у процесі здійснення підприємницької діяльності	Функціональна спроможність ресурсів
Результативний	Ресурсний потенціал характеризує можливість досягнення певного економічного результату за наявного ресурсного забезпечення	Результативність використання ресурсів
Системний	Ресурсний потенціал розглядається як цілісна система взаємопов'язаних ресурсних складових	Взаємодія та взаємозалежність ресурсів
Стратегічний	Потенціал визначається через здатність ресурсів забезпечувати довгостроковий розвиток і конкурентні переваги	Перспективи розвитку
Адаптивний	Ресурсний потенціал характеризується здатністю підприємства мобілізувати, трансформувати та перерозподіляти ресурси відповідно до змін середовища	Гнучкість і здатність до адаптації

Джерело: складено авторами за [10].

Останній підхід є найбільш релевантним для нашого дослідження. В умовах нестабільного середовища ресурсний потенціал доцільно оцінювати не як статичну величину, а як динамічну характеристику підприємства, що змінюється під впливом внутрішніх і зовнішніх факторів. Такий погляд дозволяє пов'язати ресурсний потенціал із адаптивністю підприємства: здатність своєчасно виявляти зміни, мобілізувати доступні ресурси, змінювати їх співвідношення та залучати нові можливості стає важливою передумовою збереження результативності та забезпечення розвитку.

Функціонування суб'єктів підприємництва відбувається в умовах постійної зміни факторів зовнішнього та внутрішнього середовища, що зумовлює необхідність своєчасного коригування цілей, управлінських рішень і способів використання наявних можливостей. У цьому контексті важливою характеристикою підприємства стає адаптивність, під якою доцільно розуміти його здатність пристосовуватися до змін середовища шляхом трансформації внутрішніх процесів, ресурсів та управлінських механізмів. Адаптивність не означає лише реакцію на вже здійснені зміни, а передбачає їх постійний моніторинг, виявлення потенційних загроз і можливостей та підготовку відповідних управлінських рішень.

Поняття адаптації та адаптивності є взаємопов'язаними, однак не тотожними. Адаптація характеризує процес пристосування підприємства до змін, тоді як адаптивність відображає його здатність здійснювати таке пристосування. Відповідно, адаптивне управління передбачає організацію управлінського процесу таким чином, щоб підприємство могло своєчасно реагувати на зміни, коригувати параметри своєї діяльності та підтримувати відповідність між внутрішніми можливостями і вимогами зовнішнього середовища.

На відміну від традиційного управління, адаптивне ґрунтується на гнучкості, постійному моніторингу середовища, зворотному зв'язку та оперативному коригуванні управлінських рішень. Його особливістю є постійне узгодження внутрішніх параметрів підприємства зі змінами зовнішнього середовища (табл. 2).

Таблиця 2

Порівняльна характеристика традиційного та адаптивного управління

Ознака	Традиційне управління	Адаптивне управління
Ставлення до змін	Зміни розглядаються переважно як фактор, на який необхідно реагувати	Зміни є постійним елементом управлінського середовища
Орієнтація управління	Досягнення визначених цілей відповідно до встановлених планів	Досягнення цілей із можливістю їх коригування відповідно до зміни умов
Характер управлінських рішень	Переважно плановий і регламентований	Гнучкий, ситуаційний та оперативний
Інформаційне забезпечення	Використання переважно наявної інформації	Постійний моніторинг і оновлення інформації про середовище
Зворотний зв'язок	Обмежений або періодичний	Постійний і вбудований у процес управління
Ресурсне забезпечення	Орієнтація на оптимальне використання наявних ресурсів	Мобілізація, перерозподіл, заміщення та залучення ресурсів відповідно до змін
Реакція на невизначеність	Переважно коригування існуючих планів	Формування альтернативних сценаріїв та управлінських рішень
Часова орієнтація	Переважно поточна та довгострокова відповідно до планів	Поєднання поточних рішень із постійною готовністю до коригування
Ключова характеристика системи	Стабільність і контроль	Гнучкість і здатність до адаптації

Джерело: складено авторами за [11; 12].

Порівняння підходів свідчить, що принципова відмінність адаптивного управління полягає у здатності управлінської системи змінювати власні параметри відповідно до трансформації середовища. При цьому адаптивність не заперечує планування та контролю, а доповнює їх механізмами постійного моніторингу, оцінювання відхилень і коригування рішень [13]. Таким чином, адаптивне управління доцільно розглядати як динамічний процес, у межах якого управлінські рішення формуються та переглядаються залежно від характеру змін, наявних ресурсних можливостей і очікуваних результатів.

Для суб'єктів підприємництва особливого значення набуває ресурсний вимір адаптивності, оскільки будь-яка реакція підприємства на зміни середовища потребує відповідного ресурсного забезпечення. Зміна попиту може вимагати перерозподілу фінансових і матеріальних ресурсів, технологічні зміни – інвестицій та розвитку компетентностей персоналу, посилення конкуренції – активізації інформаційних, маркетингових та нематеріальних ресурсів. Отже, здатність підприємства адаптуватися безпосередньо пов'язана зі станом і структурою його ресурсного потенціалу.

Саме тому адаптивне управління ресурсним потенціалом слід розглядати як окремий напрям управлінської діяльності, орієнтований на забезпечення відповідності ресурсних можливостей підприємства змінам внутрішнього та зовнішнього середовища. Його зміст полягає не лише в оптимізації використання наявних ресурсів, а й у своєчасному виявленні ресурсних потреб, мобілізації доступних можливостей, перерозподілі ресурсів між напрямками діяльності, пошуку альтернативних джерел забезпечення та формуванні нових ресурсних можливостей.

Таким чином, адаптивність ресурсного потенціалу визначається здатністю його складових змінюватися, взаємодіяти та трансформуватися відповідно до потреб підприємства, а адаптивне управління забезпечує організаційний механізм таких змін. Це дозволяє перейти до розгляду безпосередньо концептуальних засад адаптивного управління ресурсним потенціалом суб'єктів підприємництва, що є центральним питанням нашого дослідження.

Узгодження ресурсних можливостей підприємства зі змінами середовища потребує формування такого підходу до управління, який забезпечував би не лише раціональне використання наявних ресурсів, а й постійну готовність до їх трансформації. Саме тому адаптивне управління ресурсним потенціалом доцільно розглядати як цілісну систему управлінських дій, спрямованих на підтримання відповідності між ресурсними можливостями суб'єкта підприємництва та змінами умов його функціонування. Такий підхід передбачає, що ресурсний потенціал не є сталою величиною, оскільки його структура, обсяг і якісні характеристики можуть змінюватися залежно від ринкової ситуації, стратегічних цілей підприємства, рівня ризиків та доступності окремих видів ресурсів.

На відміну від традиційного підходу, за якого основна увага приділяється забезпеченню підприємства необхідною кількістю ресурсів та підвищенню ефективності їх поточного використання, адаптивне управління орієнтується на здатність ресурсної системи до своєчасної зміни. Йдеться про можливість підприємства не лише використовувати наявні ресурси, а й оперативно визначати їх дефіцит або надлишок, змінювати співвідношення між окремими складовими, залучати додаткові джерела та спрямовувати ресурси на ті напрями діяльності, які в конкретних умовах забезпечують найбільшу віддачу.

На нашу думку, адаптивне управління ресурсним потенціалом суб'єкта підприємництва слід визначати як безперервний процес моніторингу, оцінювання та коригування структури й використання ресурсного потенціалу відповідно до змін внутрішнього та зовнішнього середовища з метою забезпечення стійкого функціонування, досягнення поточних цілей і створення передумов для розвитку підприємства.

Визначення дає змогу виокремити основні характеристики адаптивного управління ресурсним потенціалом: динамічність, системність, оперативність та альтернативність. Вони забезпечують своєчасне коригування управлінських рішень, узгоджену взаємодію складових ресурсного потенціалу та вибір оптимальних способів ресурсного забезпечення відповідно до змін середовища (табл. 3).

Таблиця 3

Основні принципи адаптивного управління ресурсним потенціалом суб'єктів підприємництва

Принцип	Зміст принципу	Практичне значення
Системність	Розгляд ресурсного потенціалу як сукупності взаємопов'язаних складових	Дає змогу враховувати взаємний вплив змін окремих видів ресурсів
Динамічність	Постійне коригування ресурсного потенціалу відповідно до змін середовища	Забезпечує відповідність ресурсів актуальним потребам підприємства
Оперативність	Швидке реагування на зміни та прийняття відповідних управлінських рішень	Дає змогу мінімізувати втрати та своєчасно використовувати нові можливості
Гнучкість	Можливість зміни структури, напрямів і способів використання ресурсів	Підвищує здатність підприємства пристосовуватися до нестабільних умов

Продовження таблиці 3

Принцип	Зміст принципу	Практичне значення
Альтернативність	Формування декількох варіантів ресурсного забезпечення та управлінських дій	Знижує залежність від одного джерела або способу використання ресурсів
Безперервність	Постійний моніторинг ресурсного стану та умов функціонування підприємства	Забезпечує своєчасне виявлення відхилень і потреби в адаптації
Зворотний зв'язок	Коригування управлінських рішень на основі отриманих результатів	Дає змогу оцінювати ефективність адаптаційних заходів і своєчасно їх змінювати
Ресурсна збалансованість	Узгодження між обсягом, структурою та потребами підприємства в ресурсах	Запобігає дефіциту або неефективному накопиченню окремих видів ресурсів
Превентивність	Враховання потенційних змін і загроз до моменту їх безпосереднього прояву	Підвищує готовність підприємства до несприятливих змін
Ефективність	Орієнтація адаптаційних заходів на отримання економічного результату	Забезпечує доцільність витрат ресурсів на реалізацію адаптаційних рішень

Джерело: складено авторами.

Наведені принципи є основою адаптивного управління, яке передбачає постійний моніторинг змін, оцінювання їх наслідків та завчасне формування варіантів реагування. Адаптивне управління ресурсним потенціалом слід розглядати як цілісну систему, що поєднує моніторинг середовища, оцінювання ресурсних можливостей, прийняття рішень і трансформацію ресурсної бази підприємства, забезпечуючи активне формування та розвиток ресурсних можливостей відповідно до змін середовища.

Ресурсний потенціал підприємства охоплює сукупність ресурсів, що забезпечують його операційну, фінансову, інноваційну та управлінську діяльність. В умовах мінливого середовища його складові можуть змінюватися відповідно до зовнішніх викликів і стратегічних пріоритетів, що зумовлює необхідність врахування їх функціонального призначення та можливостей трансформації в процесі адаптивного управління (табл. 4).

Таблиця 4

Структура ресурсного потенціалу суб'єкта підприємництва та особливості його адаптації

Складові ресурсного потенціалу	Основні ресурси	Роль у діяльності підприємства	Напрями адаптації
Фінансова	Власний капітал, прибуток, грошові кошти, кредитні та інвестиційні ресурси	Забезпечення поточної діяльності, інвестицій та розвитку	Перерозподіл фінансових ресурсів, пошук альтернативних джерел фінансування, формування резервів
Матеріальна	Сировина, матеріали, запаси, основні засоби	Забезпечення безперервності операційної діяльності	Оптимізація запасів, пошук альтернативних постачальників, оновлення матеріальної бази
Трудова	Працівники, професійні знання, навички, компетентності	Забезпечення виконання операційних та управлінських функцій	Перепідготовка, розвиток компетентностей, зміна функціонального розподілу праці
Інформаційна	Дані, інформаційні системи, аналітична інформація	Підтримка прийняття обґрунтованих управлінських рішень	Розвиток інформаційних систем, підвищення швидкості отримання та обробки інформації
Технологічна	Технології, обладнання, програмні рішення	Підвищення продуктивності та конкурентоспроможності	Технологічне оновлення, автоматизація, цифровізація бізнес-процесів
Інноваційна	Інноваційні розробки, інноваційні компетентності, результати НДДКР	Створення нових продуктів, послуг та способів діяльності	Освоєння нових технологій, продуктова та процесна трансформація
Нематеріальна	Бренд, репутація, інтелектуальна власність, ділові зв'язки	Формування конкурентних переваг і ринкової позиції	Розвиток бренду, захист інтелектуальної власності, розширення партнерських зв'язків
Підприємницько-управлінська	Управлінські знання, підприємницькі компетентності, організаційні можливості	Координація та інтеграція інших ресурсних складових	Удосконалення управлінських процесів, децентралізація, швидке прийняття рішень

Джерело: складено авторами.

Таким чином, складові ресурсного потенціалу не функціонують ізольовано, а утворюють взаємопов'язану систему, у якій зміна стану однієї складової може зумовлювати потребу в трансформації інших. Наприклад, технологічне оновлення потребує відповідного фінансового забезпечення та кадрових компетентностей, а зміна ринкових умов може одночасно впливати на потребу у фінансових, матеріальних, інформаційних і трудових ресурсах. Тому адаптивність ресурсного потенціалу визначається не лише здатністю окремих його складових до змін, а й можливістю забезпечувати їх узгоджену трансформацію відповідно до потреб підприємства.

Висновки. Систематизовано теоретичні підходи до адаптивного управління ресурсним потенціалом суб'єктів підприємництва та обґрунтовано його розуміння як динамічної системи ресурсів, можливостей і здатностей підприємства. Визначено, що адаптивне управління передбачає постійний моніторинг, оцінювання та коригування ресурсного потенціалу відповідно до змін внутрішнього і зовнішнього середовища. Зроблено висновок, що його ефективність залежить від узгодженої взаємодії ресурсів та здатності підприємства своєчасно адаптувати їх структуру до актуальних потреб і викликів. Запропонований підхід є теоретичною основою формування механізму адаптивного управління ресурсним потенціалом.

Перспективою подальших досліджень є розроблення методичного інструментарію оцінювання рівня адаптивності ресурсного потенціалу суб'єктів підприємництва та формування системи показників ефективності адаптивних управлінських рішень.

Література:

1. Березін, О. В. (2007). Завдання та механізм оптимізації структури потенціалу підприємства. *Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Економіка*. Частина II: зб. наук. пр., 4 (40), 20-28.
2. Berezin, O. V. (2007). Zavdannia ta mekhanizm optymizatsii struktury potentsialu pidpriemstva [Tasks and mechanism for optimizing the structure of enterprise potential]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu vodnoho hospodarstva ta pryrodokorystuvannia. Ekonomika*, 4(40), Part II, 20-28. [in Ukrainian].
3. Бугай, В. З., Горбунова, А. В., Ключова, А. В. (2011). Теоретичні основи формування потенціалу підприємства. *Вісник Запорізького національного університету*, 1 (9), 27-31.
4. Buhai, V. Z., Horbunova, A. V., & Kliuieva, A. V. (2011). Teoretychni osnovy formuvannia potentsialu pidpriemstva [Theoretical foundations of enterprise potential formation]. *Visnyk Zaporizkoho natsionalnoho universytetu*, 1(9), 27-31. [in Ukrainian].
5. Кириченко, Т. В. (2015). Аналіз підходів до оцінювання ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства. *Ринково-орієнтоване управління інноваційним розвитком: монографія* / За ред. д.е.н., професора С.М. Ілляшенка. Харків: Діса плюс, 200-205.
6. Kyrychenko, T. V. (2015). Analiz pidkhodiv do otsiniuvannia efektyvnosti vykorystannia resursnoho potentsialu pidpriemstva [Analysis of approaches to assessing the efficiency of enterprise resource potential utilization]. In S. M. Illiashenko (Ed.), *Rynkovo-orientovane upravlinnia innovatsiinym rozvytkom* (pp. 200–205). Kharkiv: Disa Plus. [in Ukrainian].
7. Латишева, О. В. (2018). Ресурсний потенціал підприємства: сутність, складові та особливості управління елементами забезпечення сталого розвитку. *Економічний вісник Донбасу*, 3 (53), 126-130. <<https://nasplib.isofts.kiev.ua/server/api/core/bitstreams/d81a5afa-e5f4-45b3-9663-24a96ee829d3/content>>. (2026, серпень, 15).
8. Latysheva, O. V. (2018). Resursnyi potentsial pidpriemstva: sutnist, skladovi ta osoblyvosti upravlinnia elementamy zabezpechennia staloho rozvytku [Enterprise resource potential: Essence, components and features of managing the elements of sustainable development]. *Ekonomichnyi visnyk Donbasu*, 3(53), 126–130. <<https://nasplib.isofts.kiev.ua/server/api/core/bitstreams/d81a5afa-e5f4-45b3-9663-24a96ee829d3/content>>. (2026, August, 15). [in Ukrainian].
9. Міценко, Н. Г., Кумечко, О. І. (2010). Ресурсний потенціал підприємства: сутність, структура, стратегія використання. *Науковий вісник НЛТУ України: зб. наук.-техн. праць*, 20.9, 193-198. <http://nltu.edu.ua/nv/Archive/2010/20_9/193_Micenko_NV_20_9.pdf>. (2026, серпень, 15).
10. Mitsenko, N. H., & Kumechko, O. I. (2010). Resursnyi potentsial pidpriemstva: sutnist, struktura, stratehiia vykorystannia [Enterprise resource potential: Essence, structure and utilization strategy]. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy*, 20.9, 193-198. <http://nltu.edu.ua/nv/Archive/2010/20_9/193_Micenko_NV_20_9.pdf>. (2026, August, 15). [in Ukrainian].
11. Савченко, Т. В. (2017). Основні підходи до визначення сутності потенціалу підприємства. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*, 6 (17), 325-330.
12. Savchenko, T. V. (2017). Osnovni pidkhody do vyznachennia sutnosti potentsialu pidpriemstva [Main approaches to defining the essence of enterprise potential]. *Skhidna Yevropa: ekonomika, biznes ta upravlinnia*, 6(17), 325-330. [in Ukrainian].
13. Чорна, М. В. (2015). Ціннісно-орієнтоване управління реалізацією ресурсного потенціалу торговельного підприємства: монографія. Харків: ХДУХТ, 373.
14. Chorna, M. V. (2015). Tsinnisno-orientovane upravlinnia realizatsiiei resursnoho potentsialu torhovelnoho pidpriemstva [Value-oriented management of the realization of the resource potential of a trade enterprise]. Kharkiv: KhDUKHT, 373. [in Ukrainian].

8. Александрова, Г. М. (2009). Управління фінансовим ресурсозбереженням торговельних підприємств: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит» / Донецький нац. ун-т економіки і торгівлі імені Ми хайла Туган-Барановського. Донецьк, 21. <www.irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe>. (2026, липень, 15).
- Aleksandrova, H. M. (2009). *Upravlinnia finansovym resursozberezhenniam torhovelnykh pidpriemstv* [Management of financial resource saving of trade enterprises] (Extended abstract of Candidate of Economic Sciences dissertation). Donetsk National University of Economics and Trade named after Mykhailo Tugan-Baranovsky, Donetsk, 21. <www.irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe>. (2026, July, 15). [in Ukrainian].
9. Гриньова, В. М., Салун, М. М. (2015). *Оптимізація вартості складових ресурсного потенціалу підприємства* : монографія. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 236.
- Hrynova, V. M., & Salun, M. M. (2015). *Optyimizatsiia vartosti skladovykh resursnoho potentsialu pidpriemstva* [Optimization of the cost of components of enterprise resource potential]. Kharkiv: KhNEU im. S. Kuznetsia, 236. [in Ukrainian].
10. Шталь, Т. В. (2006). Комплексна оцінка ресурсного потенціалу підприємств роздрібної торгівлі: автореф. дис.... канд. екон. наук: спец. 08.00.05. Харківський державний університет харчування та торгівлі. Харків, 18.
- Shtal, T. V. (2006). *Kompleksna otsinka resursnoho potentsialu pidpriemstv rozdribnoi torhivli* [Comprehensive assessment of the resource potential of retail enterprises] (Extended abstract of Candidate of Economic Sciences dissertation). Kharkiv State University of Food Technology and Trade, Kharkiv, 18. [in Ukrainian].
11. Буняк, Н. М. (2022). Особливості адаптивного управління підприємством в умовах кризових явищ. *Проблеми системного підходу в економіці*, 2(88), 56–61. <http://www.psae-jrnl.nau.in.ua/journal/2_88_2022_ukr/9.pdf>. (2026, серпень, 10).
- Buniak, N. M. (2022). *Osoblyvosti adaptivnoho upravlinnia pidpriemstvom v umovakh kryzovykh yavyshech* [Features of adaptive enterprise management under crisis conditions]. *Problemy systemnoho pidkhodu v ekonomitsi*, 2(88), 56–61. <http://www.psae-jrnl.nau.in.ua/journal/2_88_2022_ukr/9.pdf>. (2026, August, 10). [in Ukrainian].
12. Халіна, В. Ю. (2019). Концептуальний базис адаптивного розвитку екосистем. *Збірник наукових праць Державного університету інфраструктури та технологій*, 118–124.
- Khalina, V. Yu. (2019). *Kontseptualnyi bazys adaptivnoho rozvytku ekosystem* [Conceptual basis of adaptive ecosystem development]. *Zbirnyk naukovykh prats Derzhavnoho universytetu infrastruktury ta tekhnolohii*, 46, 118–124. [in Ukrainian].
13. Пілецька, С. Т., Коритько, Т. Ю. (2018). Система адаптивного управління підприємством в умовах мінливого зовнішнього середовища. *Бізнес Інформ*, 12, 435–440. <https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2018-12_0-pages-435_440.pdf>. (2026, серпень, 10).
- Piletska, S. T., & Korytko, T. Yu. (2018). *Systema adaptivnoho upravlinnia pidpriemstvom v umovakh minlyvoho zovnishnoho seredovyshcha* [The system of adaptive enterprise management in a changing external environment]. *Biznes Inform*, 12, 435–440. <https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2018-12_0-pages-435_440.pdf>. (2026, August, 10). [in Ukrainian].